

Együtt Budapestért

246

Négy év számadására ül össze ma a *Hazafias Népfront budapesti küldöttértekezlete*. Annak a városnak lakóit képviseli, amely az utóbbi évszázad társadalmi haladásának mindenkor fő színtere volt. Itt bontott zászlót Kossuth és Petőfi a nemzeti függetlenségért, itt alakultak meg és forradalmasodtak az első munkásszervezetek, jött létre az első magyar proletárhatalom. Innen irányították az illegálitásba kényszerült kommunista mozgalmat csakúgy, mint ahogyan itt ringott bölcsője annak az egész nemzetet egységbe fogó népfrontgondolatnak, amely a sötét években a *Történelmi Emlékbizottságban* öltött testet. Ezt a harcos, nemes célokért küzdő testületet érzi elődjének a Hazafias Népfront és ezért ünnepelte meg a múlt hónapban méltóképpen a harminc esztendővel ezelőtt lezajlott bátor, antifasiszta tüntetést, amelyet éppen ez a Történelmi Emlékbizottság szervezett.

A sok dicső törekvés ellenére országunkat és benne szívet, Budapestet is az igaztalan háború martalékaul vetette oda a fasiszmus. A város azonban — mindnyájunk fővárosa — újraéledt, feltámadt; dolgos kezek, az egész Budapest fáradhatatlan lakossága építette újjá hídjait, műemlékeit, középületeit és lakóházait, s jutott ereje arra is, hogy új, maradandó értékekkel gazdagítsa megújodott, egyre nagyobbá, korszerűbbé váló szocialista metropolisunkat.

Most készülünk fővárosunk egyesítésének *centenáriumára*. Szinte nyitó akkordja ennek a mai küldöttértekezlet, amely a budapesti népfrontmozgalom négyéves eredményeit és nehézségeit, célkitűzéseit és azok megvalósítását veszi számba. Teszi pedig ezt annak jegyében, amelyet alapvető célkitűzésünknek tekintünk — a *szocialista demokracizmus szellemében*. Mindenkori arra törekedtünk, hogy mozgalmunk olyan fórummá váljék, amelyen különböző osztályok, rétegek és korosztályok bármilyen kérdésben bátran *véleményt nyilváníthatnak*, és pedig annak tudatában, hogy véleményük, javaslataik nem maradnak pusztába kiáltott szavak, állásfoglalásaik, amelyek egyben fontos *társadalmi kontrollt* is jelentenek, eljutnak az illetékesek asztalára. Erre bátorított és bátorít pártunk IX. és X. kongresszusa és *alkotmányunk tervezett módosítása is, amely fontos helyen jelöli meg a népfront szerepét szocializmust építő társadalmunk életében*.

A budapesti népfrontmozgalom egyre gazdagabban kibontakozó *alkotmányjogi tevékenysége* jól lemérhető azon a munkán, amelyet a választások időszakán túlmenően is országgyűlési képviselőink, tanácsstagjaink lakóterületi tevékenységének támogatásában, új módszerek alkalmazásával, látogatások, találkozások szervezésével végez. A tanácsokkal való kapcsolatunkat mind erőteljesebben szolgálja a fővárosi tanács és a népfront budapesti bizottsága között 1968-ban kötött együttműködési megállapodás, amely

többek között azt is célozza, hogy a *népfront mindinkább a tanácsok politikai bázisává váljék*.

Erőteljes ága a budapesti népfrontmozgalomnak a *várospolitikai munka*. Közelítünk a célhoz, hogy a főváros életének legidőszerűbb problémáit vessük fel a lakáskérdéstől a tömegközlekedés, az egészségügy, a kereskedelem, a szolgáltatások, az idegenforgalom legkülönbözőbb oldalainak megközelítéséig, nemegyszer *kezdeményezve, ösztönözve is egyes sürgős lépések gyorsabb megtételére*. Fórumaink meggyőzték a szakembereket, hogy *laikusok is állást foglalhatnak érdemben a Budapest életét érintő kérdésekben*, s ez feleslegessé teszi annak latolgatását, mikor lehet közvélemény elé tárni a még vitás, eldöntetlen témákat.

Mint minden területen, *közművelődési munkánkban* is arra törekszünk, hogy a lakosság egyes csoportjai között fellelhető műveltségbeli különbségek, az úgynevezett „fehér foltok” eltűnjenek. Részt vállalunk az alkotóknak a mind szélesebb közönséggel, a *műveket befogadók egyre szélesebb táborával való közvetlen találkozásainak elősegítésében*.

Szólnunk kell — és nem utolsósorban — *békemozgalmi, szolidaritási, a népek barátságát ápoló akcióink* eredményeiről is, amelyeket a sematikus formáktól való elszakadás vezérel. Ezek sorában kiemelkedő volt a *Budapest — Hanoiért akció és a Szovjetunió megismertetését, a magyar-szovjet barátság ápolását* szolgáló számtalan rendezvényünk.

Meggyőződésünk, hogy az *igazi hazafiság* ma nem hangzatos frázisokat, hanem lankadatlan, termékeny hétköznapi cselekvést, tetteket követel. Ugyanakkor helytörténeti mozgalmunk számos haladó hagyományunk felkutatását, megőrzését segítette elő és ezeket a társadalmi megnyilvánulásokat a helytörténet legjelesebb szakembereivel együtt rendezett *budapesti helytörténeti konferencia* tetőzte be.

Négy esztendő munkájának számbavételére kevés e cikk terjedelme és maga a küldöttértekezlet viszonylag szűk határok közé szorított időtartama is. Az *előzetesen megtartott szekcióülések* éppen ezt a hiányt igyekeztek pótolni. A mai küldöttértekezlettől mégis mindenképp előtt azt várjuk, hogy az eredmények mellett a *hiányosságokra is rámutasson és adjon útmutatást a munkásszervezőknek, az ifjúság fokozott bevonásának új és új módjaira*, valamint más, hasonlóan fontos új területek feltárására. Ezzel szolgálja majd legjobban a budapesti népfrontmozgalom továbblépését azon az úton, amely *a minden erőt összefogó nemzeti egység megteremtése, a szocialista jövő sikeres építése* irányába vezet.

Ez a budapesti népfrontmozgalom végső és *igazi célja*, amelyet annyi lelkes, önzetlen társadalmi munkásával együtt továbbra is minden erejével szolgálni akar.

Bodonyi Pálné